

Love

Hay chơi đùa với trẻ con
Chuyện lấy vợ cũng được
quyết định trong chớp lát

Vợ tư

Lúc đầu chỉ hò vui cho đỡ nhọc

Chợt nghĩ: "chả biết có nuôi
nổi không?"

"Chắc, kệ" và dẫn thị về nhà

Mặt phơn phớt, vênh lên tự đắc

Cười tùm tùm

Mắt sáng lấp lánh

Một cái gì đó lạ lẫm ...

Ngờ ngàng, phấn chấn

Lo lắng, bồn chồn chờ mẹ về

Nón nóng, nhác mẹ "kia nhà
tối nó chào ừ"

Thở phào khi được mẹ chấp
thuận

Bỗng nhiên thấy yếu thương,
gắn bó với cái nhà

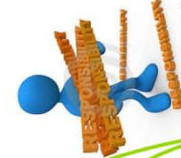
Một nguồn vui sướng tràn ngập

Khát khao
hạnh phúc

Về đến nhà

Sáng hôm sau

Hắn thấy có bồn phài phài lo
cho vợ con sau này

Hắn muốn làm gì đó để tu sửa
căn nhà

Ngoan ngoãn với mẹ khi bán
về chuyên chương ga

Bỏ vội vào miệng

Tránh nhìn mặt nhau

Hắn thấy hẳn nên người

Sống có
trách nhiệm

Muốn hòa cùng đoàn người đi
phà kho thóc Nhật

La cờ đỏ bay phấp phới =>
nhìn nhòm niềm tin => hướng
về Cách mạng

Mơ ước tương
lai tươi sáng

Nhà nghèo, sống cùng mẹ già

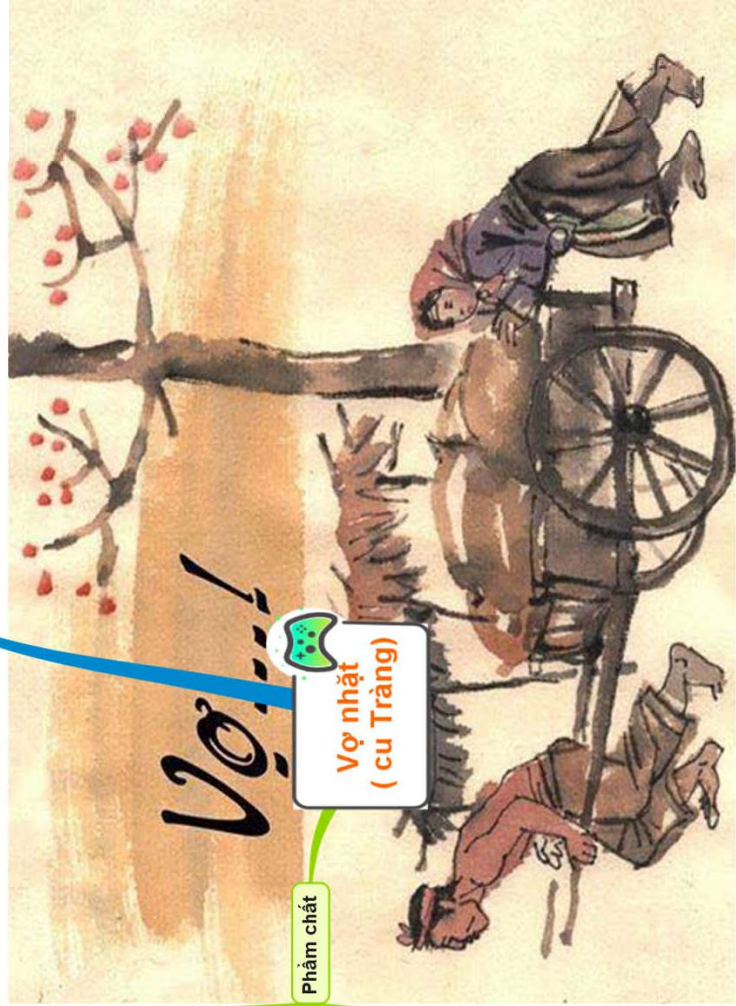
Thần phẫn: dân ngụ cư

Nghề: kéo xe bò thuê

Ngoại hình: thô kệch, xấu xí

Hoàn cảnh

Vợ!

Phẩm chất
Vợ nhặt
(cu Tráng)

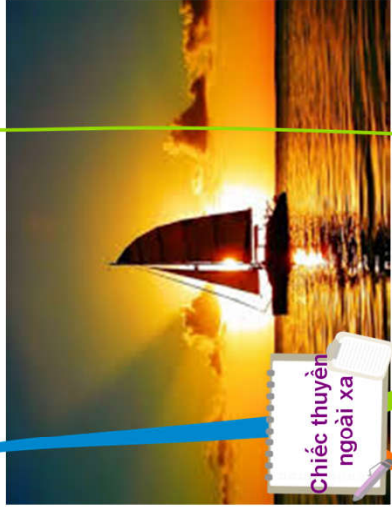

Nguyễn Minh Châu

- La 1 trong những nhà văn tiên phong thời kì đổi mới
- Tác phẩm của ông thường đi sâu vào khám phá triết tư đời sống

Tác giả + Tác phẩm

- Sáng tác năm 1943
- Tác phẩm
- in trong tập Bến quê (1985), sau được in trong tập cùng tên

Người nghệ sĩ đã phát hiện cảnh "đắt như trời cho"

- Mũi thuyền in nét mờ hồ lơ nhoe vào bầu sương mù trắng như sữa...
- Vài bóng người lờ lờ trên con sóng im
- Tất cả được nhìn qua những cái mắt lưới
- Nó đẹp như bức tranh mực tàu của một danh họa

Phát hiện 1: bức tranh thiên nhiên

Người nghệ sĩ đã vội kết luận

- Đó là chân lí của sự hoàn thiện
- Đó là vẻ đẹp đơn giản, toàn bích
- Niềm hạnh phúc tràn ngập trong tâm hồn người nghệ sĩ
- Đó là sự khám phá cái khoáng khác trong tâm hồn
- Ảnh hào hức, vô vấp, bám liên tiếp hết 1/4 cuộn phim

Ở bờ phá

Chứng kiến

- Người đàn bà xấu xí đi sau người đàn ông với con mắt đầy vẻ độc ác
- Lão đàn ông dùng thắt lưng quật tới tấp vào lưng người đàn bà đầy cam chịu

Hành động

- Người đàn ông => bảo vệ phụ nữ
- Người lính => Bảo vệ kẻ yếu
- Người nghệ sĩ đến gần hơn với cuộc sống

Vứt máy ảnh nhào tới

Hóa ra sau cái vẻ đẹp toàn bích kia chẳng phải là đấng đức

Chiếc thuyền ngoài xa => đẹp

Chiếc thuyền lại gần => xấu

Trong xấu có đẹp

Chiếc thuyền ngoài xa => đẹp

Chiếc thuyền lại gần => xấu

Người đàn bà xấu => hy sinh vì gia đình => đẹp

Người đàn ông thô bạo => Vấn lo cho gia đình => đẹp

Người con đánh cha => Vì thương mẹ => đẹp

Phụ nữ khổ đau

Trước sự nhần nhục của người đàn bà

Bị chỉ trích về định kiến khi nhìn người đàn ông

Phụ nữ ngã ra

Đứng sau cái vẻ xấu xí, nhìn nhìn là người đàn bà bao dung, thấu hiểu lẽ đời

Phụ nữ trăn trở

Trước cuộc sống đầy bấp bênh của những người làm nghề chài lưới

Ở tòa án

Phát hiện 2: Bức tranh tranh cuộc sống

Chỉ mình thấu hiểu

Trong xấu có đẹp

Chiếc thuyền ngoài xa => đẹp

Chiếc thuyền lại gần => xấu

Người đàn bà xấu => hy sinh vì gia đình => đẹp

Người đàn ông thô bạo => Vấn lo cho gia đình => đẹp

Người con đánh cha => Vì thương mẹ => đẹp

Rút ngắn khoảng cách giữa nghệ thuật và cuộc đời

Cái nhìn đa diện nhiều chiều

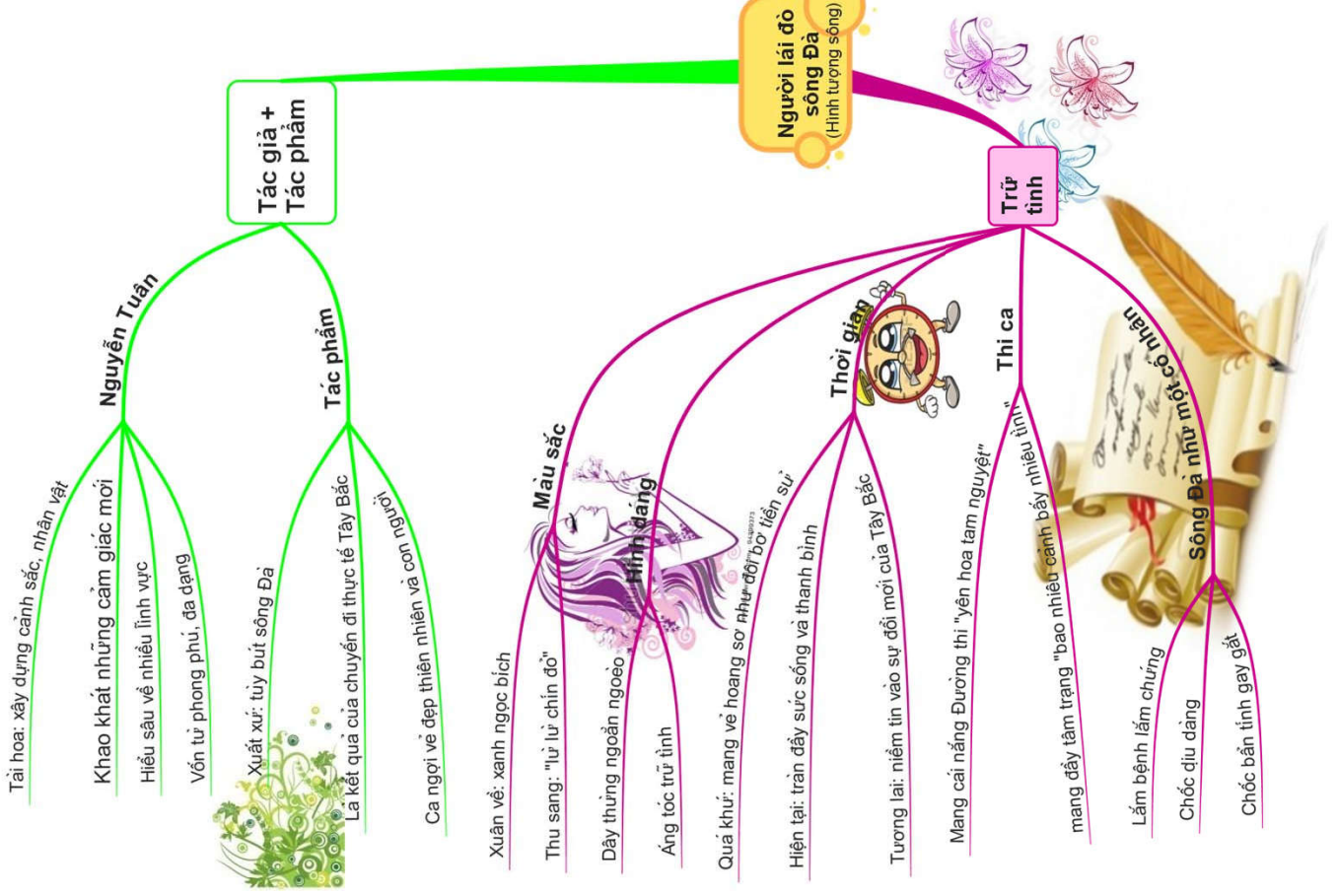
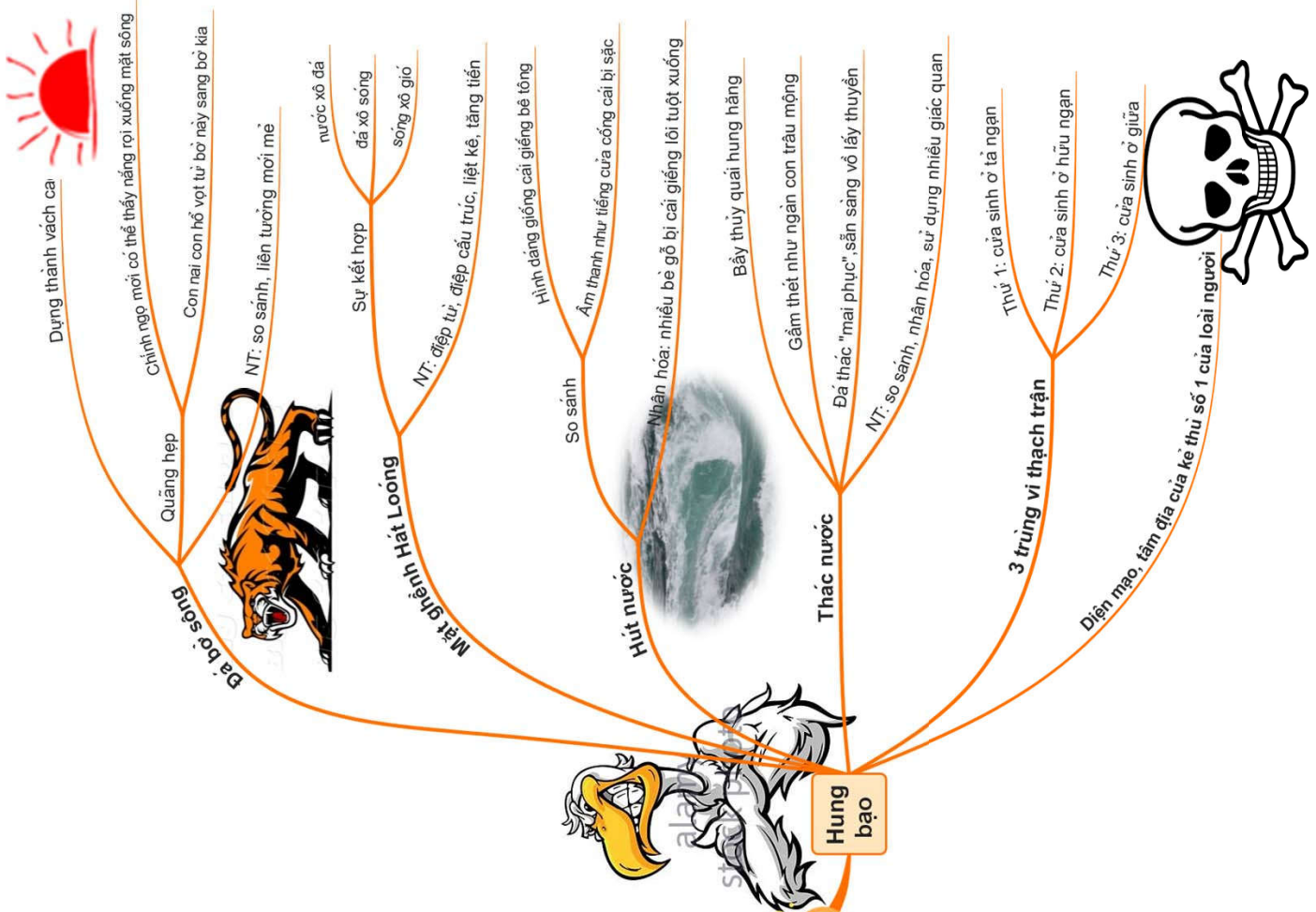
Nghệ thuật xuất phát từ cuộc đời và vì cuộc đời

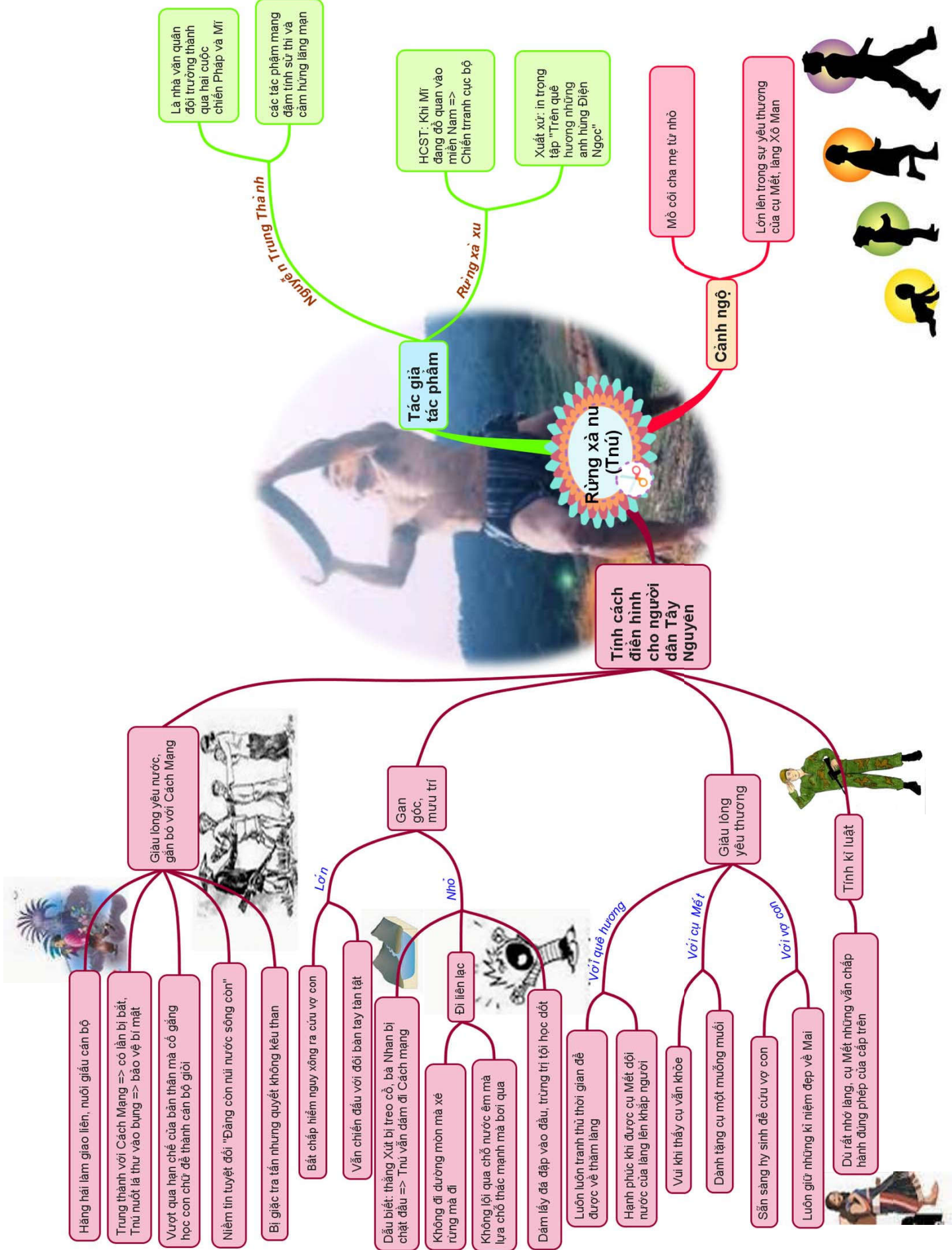
Màu hồng của ánh sương mai => niềm hạnh phúc trước vẻ đẹp thiên nhiên

Nhưng khi nhìn bức tranh đen trắng Phùng lại thấy

Người đàn bà đang bước ra khỏi tầm ảnh => nỗi niềm về cuộc sống con người

"Giấu" chi, sợ mất chi

Sợ ma

Vô tư, trẻ con

"chụp đom đóm rồi ngủ gật" "giết"

Ước được gặp lại mẹ

Rất yêu thương chị Chiến

Việt

Những đứa con trong gia đình

Chiến

Thương em

Không muốn em ra trận nguy hiểm

Nhường em tất cả

Gọn bẻ gia thất, dựng bể nước non

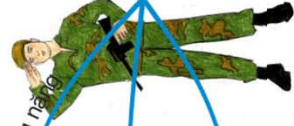
Giờ mẹ

chú Năm khen "Khôn!"

Lo toan việc nhà của chu đáo

Tiểu diệt 1 xe bọc thép Mĩ => bị thương nặng

Không sợ chết

Mối thù còn đè nặng trên vai

Dũng cảm, bất khuất

"Giặc còn thì tao mất"

